

Terörle Mücadelede Kamu Diplomasisi: Finlandiya ve İsveç'in NATO'ya Başvuru Sürecinde PKK/PYD'nin Medyada Temsili

Faruk YAZAR

Dr. Öğr. Üyesi, Faruk Yazar, Necmettin Erbakan Üniversitesi, Konya, Türkiye,
faruk.yazar@erbakan.edu.tr

Makale Bilgileri

ÖZ

Makale Geçmişi

Geliş: 16.12.2023

Kabul: 05.02.2024

Yayın: 09.02.2024

Anahtar

Kelimeler:

Çerçeveleme, Kamu Diplomasisi, NATO, PKK, Terörizm, Türkiye.

Rusya'nın Ukrayna'ya müdahalesi Avrupa'da güvenlik endişelerine yol açtı. Özellikle Finlandiya ve İsveç Rusya ile sınır ülkeleri olmaları ve artan jeopolitik riskler nedeni ile NATO'ya üyelik başvurusunda bulundu. Bu iki ülkenin Türkiye'nin güvenlik kaygılarına yönelik yaklaşımları PKK terör örgütü ile mücadelede önemli zorluklar oluşturmaktaydı. Türkiye bu nedenle söz konusu ülkelerin NATO üyelik sürecine karşı çıktı. Çalışmada, Finlandiya ve İsveç'in NATO'ya üyelik için başvurdukları 13 Mayıs 2022 tarihi ve ilgili ülkelerin 29 Haziran 2022 tarihinde mutabakat metnini imzaladıkları 48 günlük zaman dilimi ele alınmıştır. Araştırmada, The New York Times, The Wall Street Journal, The Guardian Gazetelerindeki Op-Ed yazıları ve haberler çerçeveleme teorisi bağlamında nitel içerik analizi kullanılarak, amaçlı örneklem yöntemi ile incelenmiştir. Çalışmada Türkiye'nin bu süreçte terörle mücadele söyleminin seçili medyada kamu diplomasi bağlamında temsili analiz edilmiştir. Araştırmada ayrıca Türkiye'nin kamu diplomasi söylemini karşılaştırmak amacı ile İletişim Başkanı Fahrettin Altun'un Avrupa medyasına verdiği röportajlar ve Op-Ed yazıları incelenmiştir. Çalışmada, PKK'nın PYD üzerinden DAESH karşıtı bir güç olarak konumlandırılarak meşrulaştırılmaya çalışıldığı tespit edilmiştir. Türkiye'nin güvenlik kaygıları ve terör örgütüne yönelik söylemleri NATO'dan taviz koparmaya çalışan ve ABD'den F16 savaş uçağı alabilmek için bu süreci kullanan bir ülke olarak çerçeveselendirilmiştir. Araştırmada, Türkiye'nin terörle mücadele kapsamında gerçekleştirdiği kamu diplomasisi faaliyetlerinin uzun dönemli olarak planlanması gerektiği önerilmiştir.

Public Diplomacy in The Fight Against Terrorism: Media Representation of PKK/PYD in Finland and Sweden's Application Process to NATO

Article Info

ABSTRACT

Article History

Received: 16.12.2023

Accepted: 05.02.2024

Published: 09.02.2024

Keywords:

Framing, Public Diplomacy, NATO, PKK, Terrorism, Türkiye.

Russia's intervention in Ukraine has led to security concerns in Europe. Finland and Sweden applied for NATO membership due to their border with Russia and increased geopolitical risks. The approaches of these two countries toward Türkiye's security concerns posed significant challenges in the fight against the PKK terrorist organization. Türkiye therefore opposed the NATO membership process of these countries. The study focuses on the 48 days between May 13, 2022, when Finland and Sweden applied for NATO membership, and June 29, 2022, when the countries signed the memorandum of understanding. In the study, op-ed articles and news articles in The New York Times, The Wall Street Journal and The Guardian Newspapers were analyzed using qualitative content analysis in the context of framing theory and purposive sampling method. The study analyzed the representation of Türkiye's counterterrorism discourse in the context of public diplomacy in selected media. To compare Türkiye's public diplomacy discourse, the interviews, and op-ed pieces of Fahrettin Altun, the Director of Communication, with European media were analyzed. In the study, it was determined that the PKK was tried to be legitimized by positioning it as an anti-DAESH force through the PYD. Türkiye's security concerns and rhetoric against the terrorist organization were framed as a country trying to extract concessions from NATO and using this process to buy F16 fighter jets from the US. The study suggests that Türkiye's public diplomacy activities in the fight against terrorism should be planned for the long term.

Atıf/Citation: Yazar, F. (2024). Terörle Mücadelede Kamu Diplomasisi: Finlandiya ve İsveç'in NATO'ya Başvuru Sürecinde PKK/PYD'nin Medyada Temsili, *Medeniyet ve Toplum Dergisi*, 8 (1), 1-19.

"This article is licensed under a [Creative Commons Attribution-NonCommercial 4.0 International License](https://creativecommons.org/licenses/by-nc/4.0/) (CC BY-NC 4.0)"

Giriş

1970'li yıllarda Marksist-Leninist etnik ayrılıkçı bir ideoloji temelinde kurulan PKK ABD ve Avrupa ülkelerinde bir terör örgütü olarak tanımlanmasına rağmen bazı Avrupa ülkeleri tarafından terör örgütü olarak tanınmamaktadır. Avrupa'da PKK'yı terör örgütü olarak tanıyan ülkelerin de örtük bir şekilde onu destekledikleri bilinmektedir (Bayraklı vd., 2019, s. 9; MFA, t.y.). 2004 yılında Avrupa Birliği'nin PKK'yı terör örgütü olarak tanımasının ardından örgüt yaptırımlara maruz kalmamak için KCK, KONGRA-GEL gibi farklı yapılanmalar altında faaliyetlerini sürdürmüştür. Özellikle sivil toplum kuruluşları adı altında Avrupa'da sol grupların desteğini de alarak siyaset ve sosyal hayat üzerinde etkili olmaya başlamıştır (Aslan, 2022, s. 1657).

Türkiye'de binlerce insanın ölümüne neden olan PKK, özellikle Türkiye karşıtı, Yunan, Ermeni ve Rum lobileri ile birlikte çalışarak ABD ve Avrupa ülkelerinde etki alanını genişletmeye çalışmaktadır. Almanya ve İsveç PKK'nın faaliyetlerini yoğun bir şekilde gerçekleştirdiği ülkeler arasında yer almaktadır. PKK, özellikle Avrupa'da tehdit, hükümet çalışmalarını baltalama gibi çeşitli yöntemlerle politikaya etki etmeye çalışmaktadır (Bayraklı vd., 2019, s. 12,18; Kahraman, 2021, s. 224).

PKK, Türkiye, Suriye ve İran merkezli olarak her ülkede farklı isimler altında yapılanmakta ve aynı ideoloji çerçevesinde hareket etmektedir. PKK, Irak ve Suriye'deki iç çatışma ortamından yararlanarak kendisini yeniden konumlandırmıştır. DAES'in 2014 yılında Suriye'nin kuzeyine yönelik yaptığı saldırıların ardından ABD ve koalisyon üyesi ülkeler PKK'nın PYD (Demokratik Birlik Partisi) yapılanması ile birlikte çalışmaya başlamışlardır (Soner vd., 2017, s. 26). Kobani olarak bilinen Ayn el-Arab bölgesini ve Yezidileri DAES'e karşı savunma söylemi PYD'ye uluslararası ilgi ve itibar sağladı. PYD'nin DAES'in karşısında mücadele eden bir güç olarak konumlandırılması Avrupa ve Amerika'da PYD/PKK'ya karşı ilgiyi artırdı (Kaya, 2020, s. 153). Özellikle PYD'nin Avrupa'da örgütlenmesinin önü açılarak devlet dışı meşru bir sivil toplum kuruluşu gibi gösterildi. Rajova bölgesine yönelik söylemler bu bağlamda laik bir rüya olarak çerçeveselendi.

PKK'nın Suriye kolu PYD kendisini özgürlük, adalet, demokrasi, toplumsal cinsiyet eşitliği ve feminizm söylemleri ile sunmaktadır. Buna paralel olarak Batılı medya kuruluşlarında PYD'li kadın imgesi özgürlük savaşçısı olarak çerçevelenmektedir (Dinc 2020, 53). Amerika, Afganistan ve Irak deneyimlerinin ardından DAES ile mücadele için PKK'nın Suriye kolunu devreye sokarak ona uluslararası bir meşruiyet sağlamaya çalışmaktadır. ABD'nin yanı sıra birçok Avrupa ülkesi PYD'nin PKK'dan ayrı bir yapılanma olduğunu iddia etse de PYD, PKK'nın ideolojisini, Öcalan'ın liderliğini ve söylemlerini benimsediğini açıkça ifade etmektedir (Dinc, 2020, s. 53). PKK'nın yeniden çerçevelenerek uluslararası topluma DAES karşıtı mücadelenin önde gelen figürü olarak sunulduğu ve kamu diplomasisinin yapıldığı görülmektedir. NATO (Kuzey Atlantik Antlaşması Örgütü) ittifakı içerisinde yer alan ABD PKK/PYD'yi DAES karşıtı mücadelenin simgesi olarak sunmakta buna karşılık Türkiye'de PKK/PYD'nin terörist bir örgüt olduğunu vurgulamaktadır.

Türkiye kırk yılı aşkın bir süredir PKK terörü ile mücadele etmektedir. Özellikle Suriye ve Irak gibi komşu ülkelerdeki krizler ve iç çatışmalar Türkiye'nin güvenlik risklerini artırmıştır. Türkiye PKK/PYD terörüne karşı mücadelesinde NATO müttefiklerinden istediği desteği alamamıştır. Başta ABD olmak üzere müttefiklerin terörü ısrarlı bir şekilde destekledikleri görülmektedir. Rusya'nın Ukrayna'ya saldırması ile Avrupa'nın artan güvenlik endişeleri NATO'nun genişlemesi sürecini hızlandırmış ve Türkiye aday ülkelerin teröre desteklerini kesmeleri şartını ileri sürerek, kendi güvenlik kaygılarını tekrar gündeme getirme fırsatı bulmuştur.

24 Şubat 2022'de başlayan Rusya Ukrayna savaşı Avrupa güvenlik yapısını da derinden etkilemiştir. Savaş dolayısıyla Ukrayna'dan Avrupa'ya gerçekleşen yoğun göç ve bölgesel hareketlilik Rusya ile 1300 km sınırı olan Finlandiya'nın güvenlik endişelerini artırmıştır. Savaş dolayısıyla benzer şekilde uzun süredir tarafsızlık politikası sürdüren İsveç'in de güvenlik kaygıları bu süreçte yoğunlaşmıştır. İki ülke artan riskler nedeni ile tarafsızlıklarını bırakarak 18 Mayıs 2022'de NATO'ya üyelik başvurusu yapmışlardır (Kılıçer, 2022). Bu süreçte Türkiye

NATO'nun genişlemesine karşı olmadığını belirterek bu ülkelerin teröre verdikleri desteği kesmeleri şartı ile üyelik sürecine karşı çıkmamıştır. Çalışmada, Türkiye'nin terörle ilgili yürüttüğü kamu diplomasisi faaliyetlerinin seçili uluslararası medya tarafından nasıl çerçeveslendiği araştırılacaktır.

Kamu diplomasisi ve terör konusunu ele alan çalışmalar literatürde fazla değildir (Aydemir, 2018a, 2018b; Papacharissi & de Fatima Oliveira, 2008; Seib, 2011; Sheaffer & Gabay, 2009; Storie vd., 2014; Taylor, 2008; Yarchi vd., 2013), Çalışma terörle mücadelede kamu diplomasisinin önemini vurgulaması bakımından literatüre katkıda bulunmayı amaçlamaktadır. Kamu diplomasisi literatüründe terör örgütlerinin de yumuşak güç üretme potansiyellerine vurgu yapılmaktadır. Bu nedenle terörle mücadelenin başarılı olabilmesi için kamu diplomasisi alanında da etkili faaliyetler yapılması gerekmektedir.

Kamu Diplomasisi ve Terör

Hans N. Tuch kamu diplomasisini, "bir devletin, ulusunun hedefleri ve mevcut politikalarının yanı sıra onun kurum, kültür, idealler ve fikirleri hakkında bir anlayışa ulaşmak amacıyla yabancı halklarla iletişim kurma süreci" olarak tanımlamaktadır (Tuch, 1990, s. 3, 4). Kamu diplomasisi, dış kamulardaki genel halkı ve daha spesifik resmi olmayan gruplar, organizasyonlar ve bireyleri hedef almaktadır (Melissen, 2005, s. 5). Philip Seib de (2011, s. 6) kamu diplomasisini "bir hükümetin başka bir hükümetten ziyade bir halka ulaşmasını içeren diplomasi unsuru" olarak tanımlamaktadır. Ona göre kamu diplomasisini çokuluslu şirketler, STK'lar vb. yapılar da gerçekleştirebilmektedir (Seib, 2011, s. 6).

Nicholas Cull kamu diplomasisi gerçekleştiren aktörün terörist organizasyon da olabileceğini belirtmektedir (2009, s. 12). Özellikle yeni medyanın sunduğu imkânlarla terörist organizasyonların sosyal medya mecralarında etkili olabildikleri görülmektedir. Kamu diplomasisi terör grupları tarafından kullanılabilen bir araç olsa da devletler için de terörist faaliyetleri önlemede etkili bir araç olarak değerlendirilmektedir (Seib, 2011, s. 8). Riordan, (2005), diyalog temelli kamu diplomasisi yaklaşımında, terörizmle mücadelede iş birliği ve diyalogun temel alındığı bir kamu diplomasisi yaklaşımını önermektedir. Riordan'a göre güvenlik sorunlarının üstesinden gelmek için hem hükümetler arası hem de sivil toplum iş birliğinin istikrarlı ve etkili bir şekilde küresel düzeyde olması gerekmektedir (2005, s. 186).

Van Ham, (2003), 11 Eylül saldırılarının ardından Amerikan kamu diplomasisinin terörle mücadelede nasıl bir strateji izlediğini tartıştığı çalışmasında kamu diplomasisinin terörle savaşta temel bir yumuşak güç aracı haline geldiğini belirtmektedir. Kamu diplomasisi ile terörist faaliyetlere yönelik halk desteğinin zayıflatılması amaçlanmaktadır. Seib, (2011), terörist organizasyonların yumuşak güç kapasitesinin de incelenmesi gereken önemli bir konu olduğuna dikkat çekmektedir (2011, s. 5). Nitekim DAES'in sosyal medya mecraları üzerinden bir çekim alanı oluşturduğu ve düşüncelerini etkili bir şekilde hedef kitlelerine ulaştırabildiği dikkate alındığında terörist grupların yürüttüğü iletişim faaliyetleri ve mesaj yapılarına daha çok odaklanılması gerektiği söylenebilir. Benzer şekilde PKK da PYD üzerinden yumuşak güç üretmeye çalışmaktadır. DAES'e karşı mücadele söylemi ile PYD'nin adeta bir sivil toplum kuruluşu gibi sunulduğu görülmektedir. Örneğin; İsveç PKK bağlantılı derneklere yıllık 50 bin Euro maddi yardım sağlamaktadır. 2017 verilerine göre PKK ile ilgili 563 organizasyon bulunmaktadır. Avrupa'da PKK'nın 70'e yakın medya kuruluşu mevcuttur. Medyanın yapısına bakıldığında da televizyon ve radyo gibi kitle iletişim araçlarının yoğun bir şekilde kullanıldığı görülmektedir (Bayraklı vd., 2019, s. 18, 23).

Seib, (2011), terörist organizasyonları bir piramide benzeterek en uçta lider kadrosunun yer aldığını, en altta ise şiddete bağlılığın azaldığı bir yapı olduğunu belirtmektedir. Ona göre, lider kadrosu kendi içinde sıkı bir bağlılık içinde iken piramidin tabanında bulunan kesimlerin dış uyarıcılara ve mesajlara daha açık olduğunu ifade etmektedir. Piramidin tabanında bulunan topluluklara mesajı iletmek daha muhtemeldir. Bu bağlamda, kamu diplomasisinin görevi nefret ve şiddet taraftarlarının mesajlarını etkisizleştirmek olmalıdır (2011, s. 8, 9).

Terörle mücadele için ülkeler diğer ülkelerin desteğini alacak bir kamu diplomasisi stratejisi benimsemelidirler (Yarchi vd., 2013, s. 266). Dış ilişkiler ile kitle iletişim araçları genellikle bir

ülkenin başka bir ülkede ne tür bir imaja sahip olduğunu belirler. Bu nedenle uluslararası ortamda ulusal imajın korunması, sürdürülmesi ve dünya sistemindeki diğer aktörler nezdinde güvenilir görünme bir ülkenin iletişim alanındaki en önemli amaçları arasında yer almaktadır (Kunczik, 2003, s. 854, 858). Kamu diplomasisi terörle mücadelede müttefikler kazanmaya yardımcı olacağından kilit bir role sahiptir. Ülke imajını oluşturan birçok unsur olsa da ülkeler stratejik iletişim faaliyetleri ile belirli bir düzeyde istenilen algı düzeyini gerçekleştirebilir. Terörle mücadelede iletişim faaliyetleri askeri faaliyetler kadar önemlidir (Yarchi vd., 2013, s. 266). Örneğin, bir ülkenin sürekli krizde olduğuna ilişkin bir imaj devamlı olumsuz haberler verilerek oluşturulabilir. Bu algı pekiştirildiğinde karar alma süreçlerini olumsuz etkileyebilir (Kunczik, 2003, s. 867). Esasen enformasyon savaşında kamu diplomasisinin amacı, kaynak ülkenin lehine diğer ülke/ülkelerdeki kamuoyunu etkilemektir (Sheafer & Gabay, 2009, s. 463). Kamu diplomasisinin başarısı medya etkisi ile doğrudan ilişkilidir. Çünkü kamu diplomasisinin başarısı için kitle iletişim araçları mesajların hedef kitlelere ulaştırılabilmesinde kritik öneme sahiptir. Medyanın aktörler arasındaki etkileşim gücü de politik süreçlere yansımaktadır (Avşar, 2017, s. 119).

Çerçeveleme Teorisi ve Kamu Diplomasisi

Erving Goffman (1974) çerçeve analizinde yaşam deneyimlerimizi anlamlandırmak için sınıflandırdığımızı, organize ettiğimizi ve yorumladığımızı ileri sürmektedir. Çerçeveler olarak adlandırılan yorum şemaları kişilerin olayları ve bilgileri algılamaları, tanımlamaları ve etiketlemelerini mümkün kılmaktadır (Pan & Kosicki, 1993, s. 56). Entman, (1993) göre ise çerçeveleme seçim ve dikkat çekmeyi içerir. Çerçevelemek, algılanan bir gerçekliğin bazı yönlerini seçmek ve belirli bir sorun tanımını, nedensel yorumlamayı, ahlaki değerlendirmeyi ve/veya açıklanan öge için çözüm önerisini teşvik edecek şekilde bunları iletişim metninde daha belirgin hale getirmektir (1993, s. 52).

Çerçeveleme teorisinin temel düşüncesi, “medya sadece *neyi* düşüneceğimizi değil aynı zamanda *nasıl* düşüneceğimizi de belirler” yaklaşımıdır (Özarslan & Güran, 2015, s. 36). Çerçeveler olaylar dizisine anlam sağlayan merkezi bir düzenleyici fikir veya hikâye çizgisi olarak tanımlanabilir. Çerçeveler, tartışmanın ne hakkında olduğunu ve konunun özünü ortaya koymaktadır (Scheufele, 1999, s. 106). Medya ele aldığı bir konunun sınırlarını çerçeveleyerek sorunu tanımlamaktadır (Severin & Tankard, 1994, s. 390). Gitlin, (1980) ise medya çerçevelerini söylemin rutin olarak organize ettiği, seçme, vurgulama, dışarıda bırakma süreçlerini bilişsel, yorumlama ve sunum kalıpları olarak tanımlamaktadır (1980, s. 7). Hallahan, (1999) göre çerçeveleme, sosyal gerçekliğin inşasında kritik bir faaliyettir çünkü insanların dünyayı gördükleri perspektifleri şekillendirmesine yardımcı olur. Çerçeveleme konuyu sınırlandırır ve böylece dikkati içindeki kilit unsurlara odaklar. Dolayısıyla çerçeveleme, vurgulamanın yanı sıra dâhil etme ve dışlama süreçlerini de içerir (1999, s. 207).

Çerçeveleme kamu diplomasisi açısından da çok önemli bir teoridir. Çerçeveleme teorisinin kamu diplomasisine uygulanmasına yönelik çalışmaların da fazla olmadığı görülmektedir. Golan ve Carroll, (2012) 2011 yılında gerçekleşen Mısır devrimini, uluslararası gazetelerin Op-Ed sayfalarında kamu diplomasisi bağlamında nasıl kullandıklarını incelemişlerdir. Çalışmada uluslararası kamuoyunu etkilemek için politika savunucuların hangi çerçeveleri kullandıkları analiz edilmiştir. Storie ve diğerleri, (2014), Bin-Ladin’in öldürülmesinin ardından Amerikan ve Rus medyasında nasıl çerçvelendiğini kamu diplomasisi bağlamında incelemişlerdir. Çalışmada, ABD ve Rus medyasının terörü basite indirgeyici ve alaycı yaklaşımlar içinde olduklarını ve bu yaklaşımların terörle mücadelede iş birliğinin önünü kestiğini belirtilmektedirler. Bir diğer önemli bulgu da ABD medyasının hükümetin çerçevesine uyumlu bir şekilde haberleri çerçevelediğidir (Storie vd., 2014, s. 9).

Norris ve diğerleri, (2003) uluslararası ilişkilerde çerçevelemenin nasıl işlediğini anlatırken Amerika üzerinden çerçeveleme sürecini şu şekilde tasvir etmektedirler: “ABD çıkarlarını etkileyen konular uluslararası sorun olarak vurgulanır (gündem belirleme), herhangi bir güvenlik tehdidinin kaynağını belirleyerek ve açıklayarak (bilişsel hazırlama) ve bunların üstesinden gelmek için tasarlanan belirli politika çözümlerine hizmet edecek öneriler sunulmaktadır” (2003, s. 11). He ve diğerleri, (2012), Çin medyasında Amerika imajını

çerçeveleme perspektifinden inceledikleri çalışmada siyasi, sosyal, ekonomik ve kültürel konularda Çin medyasında yer alan çerçeveleri analiz etmişlerdir.

Entman, (2008), Amerika örneğinde aracılı kamu diplomasisi teorisine ilişkin çalışmasında kademeli aktivasyon modeli ile Amerika'nın yabancı halklara yönelik politikalarında çerçeveleri nasıl kullanması gerektiğini tartışmaktadır. Ona göre, aracılı kamu diplomasisinin özel amacı, ABD politikasının elverişli çerçevelerinin yabancı ülkelerin medyasına nüfuz etmesidir. Bunun için ABD hükümeti dış basındaki çerçeve üzerinde kontrol uygulamaya çalışmaktadır (Entman, 2008, s. 89, 97). Sheaffer ve Gabay, (2009), İsrail ve Filistin mücadelesini uluslararası gündem oluşturma ve çerçeveleme teorileri ile aracılı kamu diplomasisi bağlamında incelemiştir. Çalışmada, yabancı medyada gündem ve çerçeve oluşturma üzerine çok aktörlü bir mücadele analizi yapılmıştır. Gilboa, (2008) medyada yer alma ile yabancı ulusların algıları arasında ilişkiler bulunduğunu belirtmektedir. Başka bir çalışmada da Amerikan medyasında en fazla yer alan devletlerin Amerikan halkı tarafından ABD çıkarları bakımından önemli görüldüğü belirlenmiştir. Olumlu haberler olumlu görüşler üretmese de olumsuz haberler olumsuz görüşlere yol açmaktadır (Gilboa 2008: 63, 64). Nisbet ve diğerlerinin (2004) yaptığı bir çalışmada El-Cezire'deki haberler incelenerek Amerikan kamu diplomasisinin etkinliğine yönelik bir araştırma yapılmış ve çalışmada haberlere maruz kalmanın diğer değişkenlere göre daha etkili olduğu belirlenmiştir (Akt. Gilboa, 2008, s. 63, 64). Çerçeveler gerçeğin bazı yönlerine dikkat çekerken diğer unsurları gizler ve bu da hedef kitlenin farklı tepkiler vermesine neden olabilir (Entman, 1993, s. 55). Çerçeveleme aynı zamanda kamu diplomasisi bağlamında ulusların kamuoylarını etkileme rekabetinde önemli bir araç olarak öne çıkmaktadır. Bu bağlamda kamu diplomasisi, bir ulusun hükümetinin, hedef ülkenin dış politikasını kendi avantajına çevirmek amacıyla diğer bir ulusun kamuoyunu veya seçkinlerini etkileme çabaları olarak stratejik bir fonksiyonu yerine getirmektedir (Sheaffer & Gabay, 2009, s. 448).

Çerçeveleme yabancı elitlerin ve medyanın belirli bir ülkedeki bir sorun hakkında söyledikleri o ülkedeki benzer görüşe sahip olan kamular tarafından kullanılabilir. Böylece hedef ülkede istenilen doğrultuda bir kamuoyu görüşü inşa edilmesi için bir iç tartışma oluşturulabilmektedir (Gilboa, 2008, s. 63, 64). Bu stratejik rekabette küresel kamuoyunu şekillendirmede kitle iletişim araçları merkezi bir rol oynamaktadır. Bunun için devletler yabancı medyadaki çerçeveleri belirlemeye, elitleri ve kamuoyu önderlerini etkilemeye çalıştığı aracılı kamu diplomasisi faaliyetlerine yönelmektedirler (Golan & Viatchaninova, 2013, s. 403). Çoğu insan herhangi bir ulus hakkındaki bilgilerini kitle iletişim araçlarından alır. Bu nedenle, herhangi bir hükümet ile yabancı halk arasındaki temel ilişki, her şeyden önce kitle iletişim kanalları aracılığıyla gerçekleşmektedir (Golan, 2015, s. 419). Buna göre, çerçeveleme aracılı kamu diplomasisi sürecinin ilk adımı olarak görülmelidir. Aracılı kamu diplomasisi medyanın hükümetler tarafından politikalarına yabancı kamuoylarından destek almak amacı ile kullanılmasına odaklanmaktadır. Bir ülkenin siyasi ve kültürel olarak uzak ikinci bir ülkede dış politikayı etkileme şansı sınırlıdır (Golan, 2015, s. 420; Sheaffer & Gabay, 2009, s. 463).

Uluslararası medyada ulusların, devlet dışı organizasyonların ve terör örgütlerinin de çerçeveleme mücadelesi içinde oldukları söylenebilir (Golan, 2015, s. 420). Terörist gruplar savundukları fikirlerin gündem olması için medya ilgisine önem verirler ve bunun için medyanın etkisinden yararlanmaya çalışırlar. Terörist organizasyonlar için medyada yer almak eylemlerinin sosyal anlamını tanımlamaya yardımcı olmaktadır (Papacharissi & de Fatima Oliveira, 2008, s. 55)

Terörün Çerçevenmesi

Herhangi bir terör olayı kendine özgü bir yapıya sahip olsa da medyanın bu olayları nasıl ele aldığına ve haber kaynaklarına göre bu olaylar şekillenebilmektedir. Geleneksel çerçeveler, yeni olguları alışılmış kategorilere sokarak karmaşık sorunlara, eylemlere, anlam ve düzen vererek bağlamsal ipuçları sağlamaktadır. Terörle ilgili geleneksel haber çerçeveleri gerçekliğin sosyal inşasını oluşturarak, tutarlı, öngörülebilir, basit ve güçlü anlatılar sunarlar (Norris vd., 2003, s. 4, 5).

Terör tanımları, belirli bir toplum tarafından benimsenen çerçeveler tarafından

şekillendirilmektedir. Terörizmin nasıl algılandığını belirleyen hususlardan biri de teröristlerin medyayı nasıl etkilediğidir. Teröristlerin kamuoyunu etkileme sürecindeki temel amacı, terörist olarak çerçevelenmemektir. Bu yüzden terörist grupların stratejileri kendilerini meşruiyeti çağrıştıran bir etiketle özdeşleşmektir (Rothenberger, 2014, s. 485, 486). Örneğin; terörizm ve özgürlük savaşçısı ayrımları devletlerin ve ulus üstü kuruluşların uluslararası politikalarına göre değişebilmektedir (Papacharissi & de Fatima Oliveira, 2008, s. 55, 56).

Terörün tanımı konusunda bir uzlaşma olmaması nedeni ile terörist tanımı uluslararası siyasi pozisyonlara göre değişebilmektedir. Terörist teriminin kullanımı ahlaki bir yargıyı ifade etmektedir. Bu yargılama küresel düzeyde olduğu zaman diğer ülkelerin ve kamuoylarının bakış açılarını kendi bakış açılarına benimsemeye zorlayarak bir ikna süreci işletilmektedir. Bu ikna süreci başarılı olduğunda ise tanımlanan terör öznesine ilişkin bir anlayış oluşturulmaktadır. Bu konsensüse bağlı olarak terör öznesine karşı kamuoyunda bir sağduyu oluşturulmaktadır (Rothenberger, 2014, s. 486).

Norris ve diğerlerinin, (2003) geliştirdiği terörist olayların çerçevelenmesi modelinde de toplumsal kültürün en geniş anlamda çerçevelerin olduğu anlamı şekillendiren yapı olarak sunulmaktadır. Buna göre terör olaylarının belirli bir topluluk içinde nasıl yorumlanması gerektiği hakkında geniş bir fikir birliği bulunmaktadır. Bu konsensüs sorumluluğun çerçevelenmesinde ve olayların yorumlanmasında da benzer örüntüleri ortaya çıkartmaktadır. 11 Eylül saldırılarının ABD medyasında çerçevelenmesinde bu şekilde bir örüntünün işlediği görülmektedir. Başkanın çizdiği tek taraflı çerçeve ile paralel bir şekilde medya çerçeveleri oluşmuştur (Norris vd., 2003, s. 11, 12, 13). Medyanın haberlerde kullandığı çerçeveler gerçekliğin algılanmasında önemli rol oynamaktadır (Devran, 2015). Taylor (2008) terörist faaliyetlerinin yüzde 10'unun şiddet ve yüzde 90'ının tanıtım olduğunu belirtmektedir (2008, s. 14). Bu bağlamda haber metinlerinde kullanılan dil, görseller, haber kaynakları, imgeler, hikâyenin ele alınışı, metinde kullanılan söylemler vs. bu gerçekliğin inşasında yer alan çerçeve unsurları olarak sıralanabilir. Bir metnin okunduğu bağlam, metnin nasıl anlaşılacağını belirlemektedir. Söylediklerinde aynı olan, ancak söyleme biçimleri farklı olan iki mesajın etki gücü de farklı olmaktadır. Metnin çerçevelenme biçimi algılanmasını da doğrudan etkilemektedir. Çerçeveleme, sırayla önceki bilgileri harekete geçiren bağlam sağlar. Metinle iş birliği içinde aktive edilen bilgi, metnin tek başına sağlayamayacağı bir anlayışı üretir (Cappella & Jamieson, 1997, s. 40, 41).

Medya sembolik anlatılara yansıyan çerçeveler ve toplumsal bilgi oluşturmaktadır (Özer, 2019, s. 215). Medya çerçeveleri bireylerin kişisel çerçevelerini şekillendirmektedir. Genel olarak olaylara anlam veren merkezi fikirleri oluştururlar. Belirli bir bilginin anlamlı ve kalıcı hale gelmesini sağlarlar. Konuların medyada sunulmuş biçimi izleyicinin farkındalığı üzerinde önemli bir etkiye sahiptir (Ryan, 2004, s. 365). Medya temelde izleyicilerin kamusal olayları yorumlamak ve tartışmak için kullandıkları referans çerçevelerini belirlemektedir (Metzgar & Su, 2017, s. 6). Teröristler için en önemli hedeflerden biri amaçlarına/davalarına dikkat çekmektir. Bu nedenle medyada yer almak terörist örgütler için yaşamsal öneme sahiptir. Birçok terör örgütü medyanın kilit rolünün farkında olarak eylemlerinde medyayı dikkate almaktadır (Yarchi vd., 2013, s. 265).

Terör örgütleri eylemlerini özellikle kitle iletişim araçları için sahnelemektedirler. Normalde kendilerini özgürlük savaşçıları olarak etiketleyen teröristler, gazetecilerin dramatik ve şiddet içeren olayları haber olarak görme eğiliminde olduklarını bilirler (Kunczik, 2003, s. 865). Örneğin DAES'in gelişmiş prodüksiyon ve iletişim araçlarını kullanması en güncel örnekler arasında yer almaktadır. Yine YPG'li kadın teröristlerin ABD gazetelerinde kadın savaşçı olarak temsil edilmesi de medya etkisini anlamak bakımından önemlidir. Teröristler eylemlerini kamuoyuna duyurmak ve daha geniş bir kitleye ulaşmak için medyayı etkili bir şekilde kullanmaya çalışırlar. Gazeteciler terör eylemlerini haber yapmaya kayıtsız kalmaz. Bunu bildikleri için teröristler medyaya yoğunlaşmaktadırlar. Medya kuruluşunun yayın politikasına bağlı olarak konuyu ele alış biçimi de değişebilmektedir. Örneğin; Reuters haber ajansı 1960'lardan beri belirli olayları "terörizm" olarak ifade etmemektedir (Rothenberger & Hase, 2022, s. 137,138). Sheaffer ve Gabay, (2009, s. 449), gazetecilerin yabancı olayları haber

yaparken genellikle kendi hükümetleri tarafından sağlanan çerçeveleri kabul etme eğiliminde olduklarını belirtmektedirler.

Terör bağlamında çerçeveleme kültür, stereotipler, kitle iletişimi gibi çeşitli etkenlere bağlı olarak bir sosyal gerçeklik inşa eder. Lippman, insanların stresli durumlarda çoğunlukla kültürel stereotipler ve kitle iletişim mesajları ile dış uyarıcılara boyun eğmeye meyilli olduklarını belirtmiştir. Ona göre güvensiz bir dünyada daha fazla güvenlik hissetmek için stereotipler, düşman imajlar ve etiketleme eğilimi içinde olduğumuzu vurgulamaktadır (Snow, 2007, s. 17).

Çerçeveleme şemaları ulusal güvenlik politikalarına göre yapılmaktadır. Nitekim ABD merkezli uluslararası medyanın çerçeveleme şemaları hükümetin önceliklerine göre belirlenmektedir. Bu şekilde ortak çerçeve paradigmaları oluşturulmakta ve medya bu üst anlatı bağlamında olayları çerçevelemektedir. Rusciano (2003) 11 Eylül terör saldırılarına ilişkin 10 uluslararası gazete üzerinde yaptığı çalışmada çeşitli ülkelerde bu olayları yorumlama çerçevelerindeki farklılıklara dikkat çekmiştir (Papacharissi & de Fatima Oliveira, 2008, s. 58). Örneğin; El-Kaide terör örgütünün faaliyetleri ABD ve Avrupa medyasında şeytanlaştırılırken, PKK/PYD terör örgütü, sivil toplum kuruluşu gibi karşılanmaktadır. Buna göre, terör örgütlerinin medya temsilleri ülkelerin sorunu/konuyu ele alma biçimlerine göre değişebilmektedir.

YÖNTEM

Çalışmada, Türkiye'nin PYD/PKK terör örgütü ile mücadelesinin, Finlandiya ve İsveç'in NATO'ya üyelik başvurusunda bulunması dolayısıyla örneklem kapsamındaki seçili medyada nasıl ele alındığı ve Türkiye'nin terörle mücadelesinin nasıl temsil edildiği analiz edilecektir. Türkiye'nin gerçekleştirdiği kamu diplomasisi söylemi ve bu süreçte ilgili ülkelerin politik söylemlerinin dayandığı çerçeveler ele alınacaktır. Kamu diplomasisi alanındaki araştırmalar incelendiğinde esas olarak ülkelerin gazetelerde nasıl tasvir edildiğine odaklanıldığı görülmektedir (Marschlich, 2022, s. 330). Kamu diplomasisi literatüründe genellikle belirli konuların nasıl tasvir edildiği veya bir ülkenin ne ölçüde dost ya da düşman olarak gösterildiğini ortaya koymak için çerçeveleme analizi kullanılmaktadır (Marschlich, 2022, s. 331). Bu çerçevede çalışmada şu soruların yanıtları aranacaktır:

- Türkiye'nin PKK/PYD terör örgütleri ile mücadelesi örneklem kapsamındaki medyada tarafından nasıl çerçevelemektedir?
- Türkiye'nin terörle mücadelesi ile ilgili olarak örneklem kapsamındaki medyada hangi çerçeveler kullanılmıştır?

Örneklem

Analizde aracılı kamu diplomasisi yöntemi olarak *The New York Times*, *The Wall Street Journal* (Avrupa edisyonları) *The Guardian* Gazetelerinin opinion/op-ed sayfalarında yer alan makaleler ve haberler ele alınacaktır. Analizde aynı zamanda Türkiye'nin yaklaşımını analiz etmek ve karşılaştırma yapmak üzere İletişim Başkanlığı'nın, Finlandiya'dan *Helsingin Sanomat*, İtalya'dan *Il Messaggero*, İsveç'ten *Dagens Nyheter* ve *Expressen* gazeteleri ve *The Economist* dergisine verilen röportajlar ve Op-Ed yazıları aracılı kamu diplomasisi bağlamında analiz edilecektir.

Çalışmada amaçlı örneklem yöntemi kullanılacaktır. Amaçlı örneklem, "zengin bilgiye sahip durumların derinlemesine çalışılmasına olanak vermektedir. Pek çok durumda olgu ve olayların keşfedilmesinde ve açıklanmasında yararlı olur" (Yıldırım & Hasan Şimşek, 2016, s. 118). Bu çerçevede amaçlı örneklem türü olarak maksimum çeşitlilik örnekleme belirlenmiştir (Yıldırım & Hasan Şimşek, 2016, s. 119). Bu yöntemde küçük bir örneklem grubu ile maksimum çeşitlilik yansıtılmaya çalışılmaktadır. İlgili yayınlar Kunczik'in (2003) belirttiği üzere, aralarında ABD ve İngiltere'nin yer aldığı Batılı ülkelerin haberlerin uluslararası akışında merkezi konumda bulunmalarından ve bu ülkelerin bir NATO üyesi olmaları nedeni ile ilgili yayınlar tercih edilmiştir. Çalışmada Finlandiya ve İsveç'in NATO'ya üyelik için başvurduğu 13 Mayıs 2022 ile 29 Haziran 2022 Türkiye ile mutabakat metni imzalandığı tarihleri arasında yayınlanmış medya içerikleri ele alınmıştır. Türkiye'nin Finlandiya ve İsveç'in NATO'ya üyelik başvuruları sürecinde terör konusunu nasıl gündeme getirdiği ve bu süreçte ülkelerin politik söylemlerinin dayandığı

çerçeveler analiz edilmiştir.

Araştırmada nitel analiz yöntemi kullanılacaktır. Nitel yaklaşım, genel olarak sosyal etkileşimi açıklamaya çalışan araştırmalar ve özel olarak haber kapsamına ilişkin araştırmalar için özellikle etkilidir. Nitel yöntem, dil ve iletişim kullanımındaki tarihsel, kültürel veya politik bağlantıların bir metnin içeriğine, anlamlarına, yapılarına veya stratejilerine nasıl nüfuz ettiğini göstermeyi mümkün kılmaktadır. (Rettig & Avraham, 2016, s. 118). Çerçevelerin belirlenmesinde Entman'ın (1993) çerçeveleme fonksiyonları kategorileri, Khakimova Storie, Madden, ve Liu (2014), Sheaffer ve Gabay (2009) ve Ejaz'ın (2012) çalışmalarında kullandıkları çerçeveler kod kategorileri olarak kullanılmıştır. Bu kategoriler Maxqda 2020 paket programı kullanılarak kodlanmış ve veriler analiz edilmiştir. Kod kategorileri belirlenirken pilot kodlama yapılmış ve bazı kod kategorileri çıkartılmıştır. Ayrıca araştırma konusu ile doğrudan ilgili olmayan haber ve Op-Ed'ler araştırmaya dâhil edilmemiştir.

Araştırmanın sınırlılığı bakımından ilgili yayınların Avrupa edisyonları dikkate alınmış ve haber sitelerinin arşivinden erişilebilen haber ve makaleler araştırmaya dâhil edilmiştir. Araştırmada Türkiye, Finlandiya ve İsveç'in PYD/PKK terör örgütüne ilişkin yaklaşımları ilgili yayınların arama menüsünde "Türkiye, NATO, Finlandiya, İsveç, PYD, PKK, Terör" anahtar kelimeleri ile ilgili yayınların opinion ve haber sayfalarından elde edilmiştir. Makale ve haberler çevrimiçi olarak toplanmıştır.

ARAŞTIRMA BULGULARI

Araştırmada aktörlerin PKK/YPG terörünü ve terör örgütlerini nasıl çerçevelediği Entman'ın (1993) çerçeveleme fonksiyonları kategorileri temelinde analiz edilmiştir. Aşağıda kod kategorilerinin frekans dağılımları verilmiştir.

Tablo 1. Çerçeve Kategorileri Belge Temelli Frekans Tablosu

ÇERÇEVE KATEGORİLERİ	Frekans	Yüzde	Yüzde (geçerli)
PROBLEMİN TANIMI	37	77,08	80,43
Savaş çerçevesi	2	4,17	4,35
Suç çerçevesi	6	12,50	13,04
Teröristleri insanlaştırma	5	10,42	10,87
Terörle mücadelenin işgal olarak çerçevelenmesi	5	10,42	10,87
NEDENLERİN TESPİTİ	23	47,92	50,00
Birliğin gücünü birliğe karşı kullanma	1	2,08	2,17
Çatışma çerçevesi	8	16,67	17,39
Sorumluluk çerçevesi	16	33,33	34,78
Şiddet çerçevesi	1	2,08	2,17
AHLAKİ YARGILAR	2	4,17	4,35
İnsani ilgi çerçevesi	1	2,08	2,17
Meşruiyet çerçevesi	16	33,33	34,78
Baskıcı çerçevesi	12	25,00	26,09
Kurban çerçevesi	1	2,08	2,17
ÖNERİLER	2	4,17	4,35
Savunma çerçevesi	10	20,83	21,74
İş birliği Çerçevesi	10	20,83	21,74
Kodlanmış Belgeler	46	95,83	100,00
Kodlanmamış Belgeler	2	4,17	-
Analiz Edilen Belgeler	48	100,00	-

Tablo 2. Haber Kaynaklarına Göre Kod Matris Tarayıcı Tablosu

KOD SİSTEMİ	The Guardian	The New York Times	The Wallstreet Journal	İletişim Başkanlığı	Toplam
PROBLEMİN TANIMI	14	17	25	11	67
Savaş çerçevesi			2		2
Suç çerçevesi	1		1	8	10
Teröristleri insanlaştırma		4	1		5
Terörle mücadelenin işgal olarak çerçevelenmesi	3	2	1		6
NEDENLERİN TESPİTİ	7	15	13	3	38
Birliğin gücünü birliğe karşı kullanmak		1			
Dayanıklılık					
Gizlilik					
Çatışma çerçevesi		7	5	1	13
Sorumluluk çerçevesi	5	18	3	3	29
Şiddet çerçevesi				1	1
AHLAKİ YARGILAR		6			6
İnsani ilgi çerçevesi		2			2
Meşruiyet çerçevesi		12	14	10	36
Baskıcı çerçevesi	1	12	8		21
Kurban çerçevesi			1		1
ÖNERİLER	1			1	2
Savunma çerçevesi	1	2	5	5	13
Liderlik çerçevesi					
İş birliği çerçevesi		2	7	8	17
TOPLAM	33	100	86	51	270

Problem tanınması: Araştırmada *The Guardian* gazetesinde problem tanımında Türkiye'nin Finlandiya ve İsveç'in NATO'ya üyelik başvurusuna ilişkin vetosunu ABD'nin F16 savaş uçağı vaadi ile kaldırdığı belirtilirken, Türkiye vetosunun bir NATO krizine dönüşmesi riski ifade edilmektedir. Haber ve görüş sayfalarında, İskandinav ülkelerinin üyelik taleplerinin engellenmesi ve her iki ülkenin de toplanma özgürlüğü ve iç mevzuatını değiştiremeyeceği vurgulanmaktadır. Ayrıca Türkiye'nin itirazı 2023 yılında yapılacak seçimlerle ilişkilendirilmektedir.

The New York Times Gazetesinde problem tanımı olarak, Türkiye'nin NATO'nun genişlemesini engellediği ve bu durumun NATO için bir sınav haline geldiği, itirazın beklenmedik olduğu, Türkiye'nin F16 savaş uçakları alabilmek için mevcut şartları bir fırsat olarak kullandığı vurgulanmaktadır. Gazete, Erdoğan'ın otoriter bir lider olarak Türkiye'yi Batı'dan uzaklaştırdığı ve iç siyasi kazanımlar için vetoyu bir tehdit olarak kullandığını belirtmektedir. *The Wall Street*

Journal gazetesinin problem tanımında, Türkiye'nin ABD ile ilişkilerinde NATO meselesini bir koz olarak kullandığı, İç siyaset için veto tehdidinde bulunduğu, Türkiye'nin otoriter eğilimlere sahip bir yönetimi olduğu vurgulanmakta ve Avrupa'nın güvenliğini engellediğine dikkat çekilmektedir. Ayrıca Türkiye'nin itirazının NATO'yu şaşırttığı belirtilmektedir. İletişim Başkanı Fahrettin Altun'un Finlandiya ve İsveç gazetelerinde yayınlanan röportaj ve makalelerinde ise problem tanımında şu vurgular öne çıkmaktadır: "İsveç ve Finlandiya'nın Türkiye'yi hedef alan terör örgütlerine desteğini kesmelidir. Güvenlik endişelerimiz ciddiye alınmalıdır. Türkiye aday ülkelerden somut ve kalıcı politika değişiklikleri beklemektedir. İsveç ve Finlandiya teröre güvenli liman olmaktadır. İki ülkenin terörü desteklemesi NATO ve Türkiye'nin güvenliği ve geleceği için risk taşımaktadır. İki ülke Türkiye'nin güvenlik kaygılarını ciddiye almalıdır."

• Terörle mücadelenin işgal olarak çerçevelenmesi: Gazeteler, Türkiye'nin Suriye'nin Kuzeyindeki YPG/PKK unsurlarına yönelik yaptığı veya yapmayı planladığı askerî harekâtlarını bu bölgedeki Kürtlere yönelik bir saldırı ve işgal olarak çerçevelemektedir.

• Suç çerçevesi: Örnekleme yer alan gazetelerde PKK ve YPG örgütlerinin yasal düzene karşı suç işlediklerine ilişkin çok az ifade olduğu görülmektedir. Buna karşın suç çerçevesi İletişim Başkanı Fahrettin Altun'un makale ve röportajlarında daha fazla vurgulanmaktadır.

• Teröristleri insancillaştırma: DAES'le mücadelede YPG'nin öne çıktığı belirtilerek YPG etrafındaki Kürtlerin Batı değerleri için mücadele ettiği vurgulanmaktadır.

Kategoriler incelendiğinde problem tanımında gazetelerin Türkiye'nin itirazının temelini oluşturan terörün himaye edilmesi ve desteklenmesi konusunun önemsizleştirildiği görülmektedir. Entman (1993) çerçevelerin tanımlanan gerçekliğin belirli yönlerini seçtiğini ve bunlara dikkat çektiğini ve aynı anda dikkati diğer yönlerden uzaklaştırdığını ifade etmektedir. Buna göre, *The Guardian*, *The Wall Street Journal*, *The New York Times* gazetelerinde Türkiye'nin Finlandiya ve İsveç'in NATO'ya üyelik başvurularını veto etmesinin gerekçesinden ziyade veto etmesinin problem olarak sunulduğu ve PKK/PYD örgütünün önemsiz bir itiraz ve kaygı nesnesi olarak konumlandırıldığı görülmektedir.

Problem tanımında Türkiye'nin vetosunun asıl gerekçelerinin iç siyasette kamuoyu desteğini alabilmek olduğu ve ABD ile F16 savaş uçağı alabilmek için mevcut durumun kullanıldığı ima edilmektedir. Türkiye'nin iki ülkenin başvurusuna itiraz etmesi bu yüzden aniden, birdenbire gerçekleşen bir politik çıkış olarak tasvir edilmektedir. İncelenen gazetelerde Türkiye'nin itirazı ile ilgili bilgiler aynı şema ile okuyuculara sunulmaktadır. Problem tanımında gazetelerin büyük oranda aynı şemalarla konuları ele aldıkları ifade edilebilir.

Tablo 3. Terör Örgütünün Haber ve Op-Ed Metinlerde Tanımlanması

Kodlu Belgeler	Frekans
Etnik Kürtler	1
Kuzey Suriye'deki otonom Kürt yönetimi	1
Kürt gerilla grup	1
Kürt gruplar	15
Kürt militan savaşçı	4
Kürt terörü	4
Kürt aktivist	1
Kürt ayrılıkçıları	9
Kürt direnişi	1
Kürt isyancılar	1
Kürt militan grup	2
Kürt militanlar	7
Kürt milliyetçi hareketi	1
Kürt savaşçı	1

Kürt silahlı grup	1
Kürt sol grup	1
Kürt terörist grup	1
Kürtlerle çatışma	1
Militan gruplar	1
Suriye'deki savaşçılar	1
Suriye'deki Kürt militanlar	2
Suriyeli Kürt grup	2
Sürgündeki din adamı	1
Kodlanmış Belgeler	31
Kodlanmamış Belgeler	17
Analiz Edilen Belgeler	48

Haber ve Op-Ed metinlerde problemin tanımı ile ilgili metinlerde PKK/YPG terör örgütüne ilişkin ortak bir şemanın kullanıldığı görülmektedir. Buna göre terör örgütü etnik temelde 22 farklı şekilde tanımlanmaktadır. Metinlerde çok nadir olarak PKK ifadesi geçmektedir. Böylelikle PKK/YPG'ye ilişkin uluslararası kamuoyunun algısı yasa dışı bir terör örgütü olarak şekillenmemekte aksine, DAESH ile mücadele öne çıkartılarak özgürlük savaşçısı gruplar olarak konumlandırılmaktadır. Etnik özelliğe yoğun bir şekilde vurgu yapılması metinlerde aynı tekrarların yinelenmesi ortak bir çerçeve kullanımına işaret etmektedir. PKK/YPG örgütüne problem tanımlarında, *The New York Times*'da 33 kez etnik vurgu yapılırken, *The Wall Street Journal*'da 34 kez etnik temele vurgu yapılmıştır. *The New York Times* gazetesinde Kürt ayrılıkçıları ve Kürt grupları ifadesi daha yoğun bir şekilde kullanılırken, *The Wall Street Journal* gazetesinde Kürt militanlar ifadesi daha fazla kullanılmıştır.

Tablo 4. Yayın Kaynaklarına Göre Terör Örgütünün Tanımlanması

KOD SİSTEMİ	The Guardian	The New York Times	The Wallstreet Journal	İletişim Başkanlığı	Toplam
PROBLEMİN TANIMI					
Militan gruplar			1		1
Suriyeli Kürt grup			3		3
Kürt terörist grup			1		1
Etnik Kürtler		1			1
Kürt milliyetçi hareketi		1			1
Kürt militanlar		4	10		14
Kürt militan grup			3		3
Kürt terörü	1		4		5
Kürt isyancılar			2		2
Kürt ayrılıkçıları		10			10
Kürt savaşçı		1			1
Kürt direnişi		1			1
Suriye'deki savaşçılar		1			1
Kürt militan savaşçı	1	4			5
Kürt gerilla grup		1			1
Kürt sol grup		1			1
Kürtlerle çatışma		1			1
Kürt gruplar	10	7	2		19
Kürt aktivist			1		1

Suriye'deki Kürt militanlar			4		4
Kürt silahlı grup			1		1
Kuzey Suriye'deki otonom Kürt yönetimi			1		1
Sürgündeki din adamı			1		1
Toplam	12	33	34		79

Nedenlerin Tespiti: *The Guardian* gazetesinde haber ve görüş sayfalarında nedenlerin tespitine ilişkin şu temalar öne çıkmıştır: Türkiye, terörün ciddiye alınması için zorluyor. NATO'daki konumunu kullanıyor. İç politika, ekonomik sıkıntılar ve yaklaşan seçimler için bu vetoyu kullanıyor. Türkiye değişken bir tavır içinde tutarsız davranıyor. İtirazların asıl nedeni ABD ile ilişkilerde yaşanan F35 krizi gibi sorunlar.

The New York Times gazetesinde haber ve görüş sayfalarında şu temalar öne çıkmaktadır: Türkiye üyelik taleplerini zamana yayarak engelleme tehdidinde bulunuyor. Türkiye'nin talepleri iç siyaset ve ekonomik sıkıntılarla ilgilidir. Türkiye NATO'nun dışında farklı kriterler dayatıyor. Mutabakat metninde terör suçlarının iadesi yok. Türkiye güvenlik kaygılarına dikkat çekmek istiyor. Türkiye Avrupa'nın savunmasını zayıflatıyor. NATO'dan taviz koparmak ve F16 almak için çabılıyor. Türkiye'nin tavrı tutarsız.

The Wall Street Journal gazetesinde ise nedenlerin tespitine ilişkin çerçevelerde şu temalar dikkat çekmektedir: Türkiye F16 için taviz koparmaya çalışıyor. İç siyasi baskılar, ülke imajını iyileştirmek, ekonomik kriz ve yaklaşan seçimler nedeni ile Türkiye Batı'dan taviz koparmaya çalışıyor. İç siyasette destek almak için milliyetçi duyguları kışkırtıyor. Türkiye AB ve ABD ile temas kurmak için itiraz ediyor. Terörle ilgili yasalar ittifakın diğer üyelerinden farklı değil, Türkiye NATO ile uyumlu değil üyeliği tartışılmalıdır. Türkiye hariç NATO üyeleri Rusya'ya karşı duruyor.

İletişim Başkanı Fahrettin Altun'un Finlandiya ve İsveç gazetelerinde yayınlanan röportaj ve görüş makalelerinde ise nedenlerin tespitine ilişkin temalar şu şekildedir: "NATO üyeliği için teröristleri desteklemekten vazgeçilmelidir. Terörle mücadelede kalıcı somut adımlar atılmalıdır. İki aday ülkenin terörle mücadeleye destek vermesi beklenmektedir."

- **Çatışma çerçevesi:** Bu çerçeve taraflar arasındaki çatışma ve rekabeti vurgulamaktadır. Buna göre, Türkiye NATO ile uyumlu olmayan, ABD ile gerginlik yaşayan bir ülke olarak çerçevelenmektedir.

Nedenlerin belirlenmesinde sorunu oluşturan güçler belirlenir ve sorumluluğun atfedilmesi söz konusu olur (Khakimova vd., 2014). Bu kategoride baskın olarak, vetonun Avrupa güvenliğini tehlikeye attığı, kendi güvenlik kaygılarını dayattığı şeklinde çerçevelenmektedir. Türkiye'nin vetosunun gerekçesi olan terör konusunda İsveç ve Finlandiya'ya sorumluluk yüklenmediği, aksine Türkiye'nin NATO ile hareket etmediği gerekçesi ile sorumlu tutulduğu görülmektedir.

Ahlaki Yargılar: *The Guardian* gazetesinde haber ve görüş sayfalarında ahlaki yargılara ilişkin baskıcı çerçeve kategorisi bulunmaktadır. Gazeteye göre, Türkiye taleplerini 2'den 10'a yükselterek şantaj yapmaktadır.

The New York Times'da ahlaki yargılara ilişkin öne çıkan temalar şu şekildedir: Türkiye tutarsız, ikili oynuyor. AB'nin güvenliğini tehlikeye atıyor. Türkiye'nin vetosu hayal kırıklığı oluşturdu. Baskıcı çerçeve kategorisinde şu temalar öne çıkmaktadır: Yıkıcı müttefik, yaklaşan seçimler ve muhalefeti baskı altına almak için milliyetçi duygulara oynuyor. İsveç Erdoğan'ı demokrasi karşıtı otoriter bir lider olarak görüyor. Erdoğan diktatör. Batı'nın Rusya karşıtı politikalarını baltalıyor. Türkiye'nin itirazı Danimarka krizi gibi.

The Wall Street Journal gazetesinde ahlaki yargılara ilişkin öne çıkan temalar şu şekildedir: İsveç DAES'e karşı Kürt militanları destekledi. Türkiye tutarsız, NATO üyeleri ile uyumsuz,

otoriter bir ülke. Türkiye'nin NATO üyeliği tartışmalı. Erdoğan Türkiye'ye zarar veriyor. Türkiye'nin itirazı keyfi. İletişim Başkanı Fahrettin Altun'un Finlandiya ve İsveç gazetelerinde yayınlanan röportaj ve görüş makalelerinde meşruiyet çerçevesi kategorisinde öne çıkan temalar şunlardır: Türkiye ilkesel bir yaklaşım içinde. NATO üyeleri terörle mücadelede uyum içinde olmalı. İsveç teröristleri himaye ediyor. Aday ülkeler NATO değerlerini benimsemelidir. İsveç'in silah ambargosu askeri ortaklık ruhuna aykırı. NATO üyeleri terörle mücadelede çifte standart uygulamamalıdır.

- Baskıcı çerçeve: Bu kategoride ilgili aktörün baskıcı olduğu vurgulanmaktadır. Buna göre Türkiye baskıcı bir ülke ve Erdoğan otoriter bir lider olarak çerçevelenmektedir.

Ahlaki yargılarda çerçeveler uluslararası bir aktörün meşruiyeti ile daha çok ilgilidir (Sheafer & Gabay, 2009, s. 450). Buna göre, Türkiye'nin itirazı NATO ve Batı ile uyumlu olmadığı için, gayrimeşru olarak çerçevelenmektedir. Türkiye güvenilir bir ülkedir yaklaşımı bu kategoride baskın çerçevedir. Buna göre ahlaki bakımdan metinlerde Türkiye'nin NATO üyeliği tartışılmalıdır vurgusu öne çıkmaktadır. Ayrıca İsveç'in YPG/PKK'ya yönelik destekleri DAESH'le mücadele bağlamında meşrulaştırılmakta ve Türkiye'nin itirazları boşa çıkartılmaya çalışılmaktadır. İletişim Başkanlığı'nın mesajlarına bakıldığında Türkiye'nin aday ülkelere itirazının kategorik değil ilkesel bir tutum olduğu belirtilmektedir. Türkiye'nin NATO'nun genişlemesinden yana olduğu belirtilerek iki ülkenin terör konusunda somut adımlar atması istenmektedir. Özetle; Türkiye NATO üyeleri ile uyumlu hareket etmediği gerekçesi ile tutarsız olarak görülmekte ve NATO üyeliği tartışmalı bir ülke olarak çerçevelenmektedir. Aynı zamanda otoriter ülke çerçevesi ile meşruiyeti sorgulanmaya çalışılmaktadır.

Öneriler: Guardian gazetesinde haber ve görüş sayfalarında önerilere ilişkin olarak üçlü muhtıra ile Finlandiya ve İsveç'in terörü desteklememe sözü verdiklerine değinilmiştir.

The *New York Times* gazetesinde iş birliği çerçevesinde, Türkiye Dışişleri Bakanı Mevlüt Çavuşoğlu'nun NATO'ya katılımı engellemeyecekleri ve farklılıkları diyalog ve diplomasi ile aşılması için çalışılacağına vurgu yapılmıştır. Türkiye'nin üçlü muhtıra imzalaması ile ABD'nin F16 satışı konusunda istekli olduğu vurgulanmıştır.

The *Wall Street Journal* gazetesi haber ve görüş sayfalarında iş birliği çerçevesinde, üçlü muhtıra ile diplomatik çözüme dikkat çekilmektedir. Türkiye üçlü mutabakat ile muhalefeti bıraktı. İletişim Başkanı Fahrettin Altun'un Finlandiya ve İsveç gazetelerinde yayınlanan röportaj ve makalelerinde Türkiye'nin NATO'nun genişlemesini desteklediği belirtilmektedir. Üçlü muhtıra bir davettir. İsveç Türkiye'nin taleplerini karşılayacak. Türkiye NATO ile sorunlu değil diyalog ve diplomasiye açığız. NATO'nun açık kapı politikasını destekliyoruz temaları öne çıkmaktadır.

- Savunma çerçevesi: Savunma bir kamu diplomasisi uygulaması olarak belirli bir fikri desteklemek veya politik duruşu ifade etmek için bir çağrı şeklinde gerçekleşebilir. Bir aktörün belirli bir soruna yönelik duruşunu ve çözüm önerilerini içerebilir. Buna göre, Türkiye İsveç'in teröre verdiği desteği vurgulamak üzere NATO zirvesinde kamu diplomasisi faaliyetleri gerçekleştirmiştir. Bu kategoride örneklemde yer alan gazetelerde PKK/YPG'nin Kürtler için savaştığı çerçevelenmektedir. Ayrıca İletişim Başkanlığı'nın mesajlarında terörün desteklenmesinin ittifak için zararlı olduğu ve İsveç ve Finlandiya'nın Türkiye'nin güvenlik kaygılarına saygı duymaları gerektiği vurgulanmaktadır.

- İş birliği çerçevesi: Bu kategoride aktörlerin çözüm önerileri iş birliği çerçevesinde ele alınmaktadır. Buna göre, özellikle NATO'nun Madrid zirvesinde tarafların üçlü muhtıra imzalaması ve farklılıklara rağmen diyalog ve diplomasi vurguları sorunların çözülebileceği bir alan oluşturmaktadır. Buna bağlı olarak Türkiye'nin Ukrayna krizindeki yapıcı rolü öne çıkartılarak NATO içindeki kilit rolüne vurgu yapılmaktadır. Ayrıca üçlü mutabakat F16 konusu ile ilişkilendirilmektedir. İletişim Başkanlığı'nın mesajlarında da Türkiye'nin NATO'nun genişlemesini desteklediği vurgulanmaktadır.

Önerileri içeren çerçevelere bakıldığında iş birliği ve savunma çerçevesi öne çıkmaktadır. Özellikle NATO'nun Madrid zirvesinde taraflar arasında üçlü muhtıra imzalanması, Türkiye'nin NATO'nun genişlemesine karşı olmadığını vurgulaması ve diplomasiye açık olduğunu belirtmesi

vetonun diplomatik yollarla müzakere edilmesinin önünü açmıştır.

SONUÇ

Çalışmada, Türkiye'nin PYD/PKK terör örgütü ile mücadelesinin örneklem kapsamındaki seçili medyada Türkiye'nin terörle mücadelesinin nasıl temsil edildiği ve hangi çerçevelerle ele alındığı incelenmiştir. Araştırma kapsamındaki ABD ve İngiltere medyası kullandığı çerçevelerle PYD'yi DAES'e karşı konumlandırarak PKK'nın yasa dışı terörist örgüt imgesini parçalayarak bulanıklaştırmaktadır. PYD'nin DAES'e karşı ABD liderliğindeki koalisyonun ana ortağı olarak konumlandırılması, Avrupa ve Amerika'da bu örgüte karşı ilgiyi artırmıştır. PKK, PYD üzerinden yumuşak güç üretmeye çalışmaktadır. PYD'nin Avrupa'da örgütlenmesinin önü açılarak devlet dışı meşru bir sivil toplum kuruluşu gibi gösterilmektedir.

Terörist organizasyonların en önemli amaçlarından biri de kendilerini meşru bir aktör olarak sunmaktır. Bu bağlamda terör örgütleri kitle iletişim araçlarını etkin bir şekilde kullanmaya çalışmaktadır. Uluslararası meşruiyet sağlamanın en kritik aşaması uluslararası kamuoyunu etkileyebilmekten geçmektedir. Bunun için çeşitli aktörler (terör örgütleri dahil) uluslararası medyanın kamuoyu oluşturma gücünü kazanmak için mücadele etmektedir. Gitlin (1980) medya çerçevelerinin çalışma yöntemini şu şekilde açıklamaktadır: "medya çerçeveleri söylemin rutin olarak organize ettiği, seçme, vurgulama, dışarıda bırakma süreçlerini bilişsel, yorumlama ve sunum kalıpları olarak tanımlamaktadır."

Literatürde kamu diplomasisinin terörle mücadelede önemli bir araç olduğu Seib, (2011 ve Taylor, (2008) gibi yazarlar tarafından vurgulanmaktadır. Fakat kamu diplomasisinin terör konusundaki etkinliği hususunda çalışmaların azlığı dikkat çekmektedir. Storie ve diğerleri, (2014) ve Yarchi ve diğerleri, (2013) gibi araştırmacıların daha çok 11 Eylül temelinde El-Kaide'yi ele aldıkları görülmektedir. Bu çalışmada özellikle PKK/PYD'nin kamu diplomasisi faaliyetleri ile nasıl meşrulaştırılmaya çalışıldığı belirtilmektedir. PKK, Avrupa'da sivil toplum kuruluşlarında ve medyada yoğun bir şekilde etkinlik göstermektedir. Ayrıca İsveç gibi bazı ülkelerin parlamentolarında siyasal güce de sahiptir. Özellikle lobicilik, sivil toplum ve medyada gösterilen faaliyetler PKK'nın ilgili ülke kamuoylarında destek kazanmasını sağlamaktadır. Bu destekler terör örgütü için yumuşak güç üretmektedir. Yumuşak güç elde edilmesi terör grubunun meşrulaştırılmasını sağlamaya yöneliktir. Çalışmada, Türkiye'nin terörle mücadeleye yönelik çabalarının sistematik ve sürdürülebilir stratejik bir kamu diplomasisi söylemi ile uluslararası etkinlik kazanabileceği belirtilmektedir.

Araştırmadan elde edilen verilerle PKK/PYD'nin çerçevelenmesine bakıldığında özellikle Rajova bölgesine yönelik anlatılar laik bir rüya olarak çerçevelendirilmektedir. PKK, PYD ile yeniden çerçevelenerek uluslararası topluma DAES karşıtı mücadelenin önde gelen figürü olarak sunulmaktadır. PKK özellikle İsveç başta olmak üzere çeşitli Avrupa ülkelerinde sivil toplum görünümlü yapılarda aktif bir şekilde faaliyet göstermektedir. Aynı zamanda Avrupa'da sol grupların desteğini alarak sosyal ve siyasal hayat üzerinde önemli bir etki oluşturmaktadır.

PKK, Marksist-Leninist ayrılıkçı bir terör örgütü olarak diğer terör örgütlerine göre medya ve sivil toplum alanında gerçekleştirdiği yaygın örgütlenme ile farklılaşmaktadır. Örgütün sahip olduğu medya organları geniş bir izleyici kitlesine ulaşabilecek bir propaganda gücü sağlamaktadır. Norris ve diğerlerinin (2003) geliştirdiği terörist olayların çerçevelenmesi modelinde toplumsal kültür çerçevelerinin anlamını şekillendiren temel yapı olarak sunulmaktadır. Sheaffer ve Gabay da (2009) bir ülkenin siyasal ve kültürel olarak uzak ikinci bir ülkede dış politikayı etkileme şansının sınırlı olduğuna dikkat çekmektedir. Kültürel yakınlıklar çerçevelerinin ortak bir anlam şemasında gerçekleşmesini sağlamaktadır. Siyasal değerlerin yakınlığı da medya çerçevelerinin olayları açıklamak için medya çerçevesinin seçiminde belirleyici bir faktördür (Entman, 2008; Sheaffer ve Gabay (2009). Nitekim ABD ve İngiltere merkezli uluslararası medyanın çerçeveleme şemaları hükümetlerin önceliklerine göre belirlenmektedir. Bu şekilde ortak çerçeve paradigmaları oluşturulmakta ve medya bu üst anlatı bağlamında olayları çerçevelenmektedir. Türkiye'nin bu ülkelerle siyasal ve kültürel mesafesi mesajlarının çerçevelenmesinde de güçlükler oluşturmaktadır. Bu noktada Türkiye, gerçekleştireceği kamu diplomasisi faaliyetlerinde siyasal ve kültürel mesafeleri dikkate alarak

ortak çerçevelerde karşılık bulacak bir anlatı inşa etmelidir.

Araştırma kapsamında incelenen haber metinlerinde PKK/PYD'nin terör imgesinin yerine özgürlük için mücadele eden Kürtler imgesi yerleştirilmeye çalışılmaktadır. Kürtler imgesinde etnik vurgu merkezi bir öneme sahiptir. Etnik vurgu meşrulaştırmanın temel basamağını oluşturmaktadır. Böylelikle PKK imgesi PYD ile meşrulaştırılmaya çalışılmaktadır. Türkiye ise PKK/PYD imgesinin parçalanmasını engellemeye çalışarak terör örgütlerinin imgesini bir bütün olarak tasvir etmektedir. Türkiye PKK/PYD imgesinin tek bir imge olduğunu bütünleşik bir kamu diplomasi stratejisi ile anlatmalıdır. Araştırmada, problem tanımına ilişkin metinler incelendiğinde gazetelerin büyük oranda aynı şemalarla konuları ele aldıkları görülmektedir. Haber ve Op-Ed metinlerde problemin tanımı ile ilgili metinlerde PKK/YPG terör örgütüne ilişkin ortak bir şemanın kullanıldığı görülmektedir. Metinlerde çok nadir olarak PKK ifadesi geçmektedir. Böylelikle PKK/YPG'ye ilişkin uluslararası kamuoyunun algısı yasa dışı bir terör örgütü olarak şekillenmemekte, aksine DAESH ile mücadele öne çıkartılarak özgürlük savaşçısı gruplar olarak konumlandırılmaktadır. Çünkü terörist etiketi ahlaki bir yargıyı ifade etmektedir. Bu yargı, küresel düzeyde olduğu zaman diğer ülkelerin ve kamuoylarının bakış açılarını değiştirebilecek bir niteliğe sahip olmaktadır.

Kürt kimliğine yapılan özel vurgu terör örgütüne uluslararası meşruiyet oluşturmak için gösterilen söylemsel çabayı ifade etmektedir. Etnik özelliğe yoğun bir şekilde vurgu yapılması metinlerde aynı tekrarların yinelenmesi ortak bir çerçeve kullanımına işaret etmektedir. Nedenlerin tespiti kategorisinde Türkiye'nin Finlandiya ve İsveç'in üyelik başvurularını veto etmesi Avrupa güvenliğini tehlikeye atmak, kendi güvenlik kaygılarını dayatmak şeklinde çerçevelenmektedir. Türkiye'nin vetosunun gerekçesi olan terör konusunda İsveç ve Finlandiya'ya sorumluluk yüklenmediği aksine Türkiye'nin NATO ile hareket etmediği gerekçesi ile sorumlu tutulduğu görülmektedir.

Türkiye'nin Finlandiya ve İsveç'in NATO üyeliklerine yönelik itirazı, 2009 yılında NATO genel sekreterliğine aday gösterilen eski Danimarka Başbakanı Anders Fogh Rasmussen'e karşı itirazı ile benzer görülmektedir. Rasmussen, Hz. Muhammed'e yönelik karikatür krizinde sergilediği tutum nedeni ile yoğun eleştirilere maruz kalmıştı. Türkiye bu krizdeki yaklaşımı nedeni ile Rasmussen'in adaylığına itiraz etmişti (BBC, 2022). Op-Ed ve haberlerde Türkiye'nin Finlandiya ve İsveç'i veto etmesi Danimarka krizi ile eşleştirilerek, Türkiye'nin siyasi fırsatçılık yaparak aslında NATO'dan tavizler koparmak için böyle bir adım attığı ima edilmektedir.

Çerçeveler belirli anlatıları öne çıkarabildiği gibi bazılarını da önemsizleştirip gözlerden uzaklaştırabilir. Bu analogi de Türkiye'nin asıl veto gerekçesi olan iki ülkenin teröre verdikleri destek vurgusu önemsizleştirilmektedir. Ayrıca ahlaki yargılar bakımından metinlerde Türkiye'nin NATO üyeliği tartışılmalıdır vurgusu öne çıkmaktadır. İsveç'in PKK/YPG'ye yönelik destekleri DAESH'le mücadele bağlamında meşrulaştırılmakta ve Türkiye'nin itirazları boşa çıkartılmaya çalışılmaktadır. Sonuç olarak, Finlandiya ve İsveç'in NATO'ya üyelik sürecinde Türkiye'nin teröre destek vermeleri gerekçesi ile yaptığı itirazın örneklem kapsamında yer alan gazetelerde ciddiye alınmadığı görülmektedir. Türkiye'nin güvenlik kaygıları, NATO'dan taviz koparmak ve ABD'den F16 savaş uçağı alabilmekle eşitlendiği için önemsizleştirilmektedir. Özellikle Türkiye'nin vetosunun arkasında yatan fikrin terör kaygısından ziyade iç siyasi sorunlar olduğu ima edilmektedir.

Türkiye'nin terörle mücadele bağlamında gerçekleştirdiği kamu diplomasisi faaliyetlerinin stratejik bir çerçevede uzun dönemli bir planlama ile gerçekleşmesi gerekmektedir. Sistematik ve uzun vadeli bir strateji olmadan gerçekleştirilen kamu diplomasisi faaliyetleri güçlü bir söylem inşa edememektedir. Türkiye'nin stratejik kamu diplomasisi yaklaşımındaki eksiklikler terörle mücadelenin iletişimsel boyutuna daha fazla odaklanması gerektiğini ortaya koymaktadır. Nitekim terör örgütü uzun süredir Avrupa ve ABD kamuoylarına yönelik kamu diplomasisi faaliyetleri gerçekleştirmektedir. Bunun sonucunda da İsveç gibi ülkelerin parlamento ve kurumlarında belirli bir temsil gücüne ulaşmışlardır. Türkiye savunuculukla sınırlı kalan terörle mücadeleye yönelik kamu diplomasisi yaklaşımını stratejik bir çerçevede çeşitlendirerek derinleştirmelidir.

Kaynakça

- Aslan, M. (2022). Türkiye’de Güvenlik Algısının Kavramsal ve Pragmatik Dönüşümü: Modern Dönemlerin Karşılaştırılması. *Gaziantep University Journal of Social Sciences*, 21(3), 1647-1666.
- Avşar, Z. (2017). İnternet çağında medya, terör ve güvenlik. *TRT akademi*, 2(3), 116-132.
- Aydemir, E. (2018a). Public Diplomacy As A Counterterrorism Tool. *Ulakbilge Dergisi*, 6(23). <https://doi.org/10.7816/ulakbilge-06-23-07>
- Aydemir, E. (2018b). Terörle Mücadele Aracı Olarak Kamu Diplomasisi. *Ulakbilge Sosyal Bilimler Dergisi*, 6(23), 509-524.
- Bayraklı, E., Yalçın, H. B., & Yeşiltaş, M. (Ed.). (2019). *Avrupa’da PKK yapılanması* (1. baskı). SETA Vakfı İktisadi İşletmesi.
- BBC. (2022, Mayıs 19). Türkiye, Finlandiya ve İsveç’in NATO üyeliğine neden karşı çıkıyor; Ankara’nın kaygıları giderilebilecek mi? *BBC News Türkçe*. <https://www.bbc.com/turkce/haberler-turkiye-61492109>
- Cappella, J. N., & Jamieson, K. H. (1997). *Spiral of cynicism: The press and the public good*. Oxford University Press.
- Cull, N. (2009). *Public diplomacy: Lessons from the past* (C. 12). Figueroa Press Los Angeles, CA.
- Devran, Y. (2015). Medya Ve Terör Sorunsalı. *Gümüşhane Üniversitesi İletişim Fakültesi Elektronik Dergisi*, 85-94.
- Dinc, P. (2020). The Kurdish movement and the democratic federation of northern Syria: An alternative to the (nation-) state model? *Journal of Balkan and Near Eastern Studies*, 22(1), 47-67.
- Ejaz, W. (2012). *How Do Countries Conduct Public Diplomacy During Their Bilateral Relationship Crisis?*
- Entman, R. M. (1993). Framing: Toward clarification of a fractured paradigm. *Journal of communication*, 43(4), 51-58.
- Entman, R. M. (2008). Theorizing mediated public diplomacy: The US case. *The International Journal of Press/Politics*, 13(2), 87-102.
- Gilboa, E. (2008). Searching for a theory of public diplomacy. *The annals of the American academy of political and social science*, 616(1), 55-77.
- Gitlin, T. (1980). *The whole world is watching. Mass media in the making and unmaking of the new left*, Berkeley. CA: University of California Press.[Google Scholar].
- Golan, G. J. (2015). An Integrated Approach to Public Diplomacy. İçinde G. J. Golan & S.-U. Yang (Ed.), *International Public Relations and Public Diplomacy: Communication and Engagement* (ss. 417-440).
- Golan, G. J., & Carroll, T. R. (2012). The op-ed as a strategic tool of public diplomacy: Framing of the 2011 Egyptian revolution. *Public Relations Review*, 38(4), 630-632.
- Golan, G. J., & Viatchaninova, E. (2013). Government Social Responsibility in Public Diplomacy: Russia’s strategic use of advertorials. *Public Relations Review*, 39(4), 403-405.
- Hallahan, K. (1999). Seven Models of Framing: Implications for Public Relations. *Journal of Public Relations Research*, 11(3), 205-242. https://doi.org/10.1207/s1532754xjpr1103_02
- He, Z., Xianhong, C., & Xing, W. (2012). The image of the United States in the Chinese media: An examination of the evaluative component of framing. *Public Relations Review*, 38(5), 676-683.
- Kahraman, S. (2021). Baskı Gruplarının Politika Transferlerinde Etkililiği. *Necmettin Erbakan Üniversitesi Siyasal Bilgiler Fakültesi Dergisi*, 3(2), Article 2.
- Kaya, R. (2020). Harekâtlar Ekseninde Türkiye’nin Suriye’de Terörle Mücadelesi. *Necmettin Erbakan Üniversitesi Siyasal Bilgiler Fakültesi Dergisi*, 2(2), Article 2.
- Khakimova Storie, L., Madden, S. L., & Liu, B. F. (2014). The death of bin Laden: How Russian and U.S. media frame counterterrorism. *Public Relations Review*, 40(3), 429-439. <https://doi.org/10.1016/j.pubrev.2014.01.009>
- Kılıçer, D. (2022, Mayıs 20). *NATO’ya katılım, veto örnekleri ve Türkiye vetosu*. Bianet - Bagimsiz İletişim Agi. <https://www.bianet.org/bianet/siyaset/262104-nato-ya-katilim-veto-ornekleri-ve-turkiye-vetosu>
- Kunczik, M. (2003). Transnational public relations by foreign governments. İçinde *The global*

- public relations handbook* (ss. 435-460). Routledge.
- Marschlich, S. (2022). Content Analysis in the Research Field of Public Diplomacy. İçinde *Standardisierte Inhaltsanalyse in der Kommunikationswissenschaft–Standardized Content Analysis in Communication Research: Ein Handbuch-A Handbook* (ss. 329-337). Springer.
- Melissen, J. (2005). The New Public Diplomacy: Between Theory and Practice. İçinde J. Melissen (Ed.), *The New Public Diplomacy: Soft Power in International Relations* (ss. 3-27). Palgrave Macmillan UK. https://doi.org/10.1057/9780230554931_1
- Metzgar, E. T., & Su, J. (2017). Friends from afar? American media coverage of China's Confucius Institutes. *Journalism Practice*, 11(8), 1000-1025.
- MFA. (t.y.). PKK / T.C. Dışişleri Bakanlığı. Geliş tarihi 26 Mart 2023, gönderen <https://www.mfa.gov.tr/pkk.tr.mfa>
- Norris, P., Kern, M., & Just, M. (2003). Framing Terrorism. İçinde *Framing Terrorism*. Routledge.
- Özarlan, H., & Güran, M. (2015). İletişim Araştırmalarında Çerçeveleme Paradigması: Son Döneme Ait Bir İnceleme. *Selçuk İletişim*, 8(4), 32-48.
- Özer, N. P. (2019). Gazete Haberlerinde Manipülasyon 28 Şubat Örneği. *Medeniyet ve Toplum Dergisi*, 3(2), Article 2.
- Pan, Z., & Kosicki, G. M. (1993). Framing analysis: An approach to news discourse. *Political communication*, 10(1), 55-75.
- Papacharissi, Z., & de Fatima Oliveira, M. (2008). News frames terrorism: A comparative analysis of frames employed in terrorism coverage in US and UK newspapers. *The international journal of press/politics*, 13(1), 52-74.
- Rettig, E., & Avraham, E. (2016). The Role of Intergovernmental Organizations in the "Battle over Framing" The Case of the Israeli–West Bank Separation Barrier. *The International Journal of Press/Politics*, 21(1), 111-133.
- Riordan, S. (2005). *Dialogue-based public diplomacy: A new foreign policy paradigm?* Springer.
- Rothenberger, L. (2014). Terrorism as strategic communication. İçinde *The Routledge Handbook of Strategic Communication* (ss. 505-520). Routledge.
- Rothenberger, L., & Hase, V. (2022). Content analysis in the research field of terrorism coverage. İçinde *Standardisierte Inhaltsanalyse in der Kommunikationswissenschaft–Standardized Content Analysis in Communication Research: Ein Handbuch-A Handbook* (ss. 137-146). Springer.
- Ryan, M. (2004). Framing the War Against Terrorism: US Newspaper Editorials and Military Action in Afghanistan. *Gazette (Leiden, Netherlands)*, 66(5), 363-382. <https://doi.org/10.1177/0016549204045918>
- Scheufele, D. (1999). Framing as a theory of media effects. *Journal of Communication*.
- Seib, P. (2011). Public diplomacy, new media, and counterterrorism. *CDP Perspectives on Public Diplomacy*, 2.
- Severin, W. J., & Tankard, J. W. (1994). Kitle İletişim Kuramları Kökenleri, Yöntem ve Kitle İletişim Araçlarında Kullanımları. *Çev: Ali Atıf Bir ve Serdar Sever*, *Eskişehir: Anadolu Üniversitesi*.
- Sheafer, T., & Gabay, I. (2009). Mediated public diplomacy: A strategic contest over international agenda building and frame building. *Political communication*, 26(4), 447-467.
- Snow, N. (2007). Media, terrorism, and the politics of fear. *MediaDevelopment*, 17-22.
- Soner, B. A., Aslan, Ö., & Kıyıcı, H. (2017). PKK's regional franchise of terror. *International Center for Terrorism and Security Studies*.
- Storie, L. K., Madden, S. L., & Liu, B. F. (2014). The death of bin Laden: How Russian and US media frame counterterrorism. *Public Relations Review*, 40(3), 429-439.
- Taylor, P. M. (2008). Public diplomacy and strategic communications. İçinde *Routledge handbook of public diplomacy* (ss. 32-36). Routledge.
- Tuch, H. N. (1990). *Communicating with the world: US public diplomacy overseas*. Springer.
- Van Ham, P. (2003). War, lies, and videotape: Public diplomacy and the USA's war on terrorism. *Security Dialogue*, 34(4), 427-444.
- Yarchi, M., Wolfsfeld, G., Sheafer, T., & Shenhav, S. R. (2013). Promoting stories about terrorism to the international news media: A study of public diplomacy. *Media, war & conflict*, 6(3), 263-278.

Yıldırım, A., & Hasan Şimşek. (2016). *Sosyal Bilimlerde Nitel Araştırma Yöntemleri*. Seçkin.

EXTENDED ABSTRACT

Europe's security concerns increased after Russia attacked Ukraine. Thereupon, Finland and Sweden, which maintain a policy of neutrality, applied for NATO membership due to security concerns. Türkiye opposed the membership of these two countries to NATO because they harbored terrorism. Türkiye has been combating PKK terrorism for many years. Although most European and American countries define the PKK as a terrorist organization, it is known that they do not support Türkiye's fight against terrorism. The PKK repositioned itself with the PYD by taking advantage of the internal conflict environment in Iraq and Syria. After Daesh attacked northern Syria in 2014, the USA and coalition member countries started to work with the PKK's PYD (Democratic Unity Party) structure. The positioning of the PYD as a force fighting against DAESH has increased the attention in the PYD/PKK in Europe and America. It was seen as a legitimate non-governmental organization, especially by paving the way for the PYD to be organized in Europe.

The research, it is aimed to examine the approaches of the parties against terrorism by investigating how Türkiye's public diplomacy activities related to terrorism are framed by the US and European countries' media. The subject of public diplomacy and terrorism has received little discussion in the literature. There are very few studies on public diplomacy and terrorism, especially in Turkish literature. The study aims to contribute to the literature in terms of emphasizing the importance of public diplomacy in the fight against terrorism. In the research, it will be analyzed how Türkiye's fight against the PYD/PKK terrorist organization is handled in the US and UK media, which are included in the sample, following the applications of Finland and Sweden for NATO membership, and how Türkiye's fight against terrorism is represented. Accordingly, the approaches on which the political discourses of the countries are based will be discussed. In this context, answers to the following questions will be sought:

- How is Türkiye's fight against PKK/PYD terrorist organizations framed by the media included in the sample?
- Which frameworks were used in the sample media regarding Türkiye's fight against terrorism?

In the study, in the process of signing a memorandum of understanding with Türkiye on May 13, 2022, when Finland and Sweden applied for NATO membership, and June 29, 2022, "The New York Times, The Wall Street Journal (European editions), and The Guardian, which are important in the formation of public opinion of European countries. Articles and news on the opinion/op-ed pages will be discussed. In analysis, to analyze Türkiye's approach, the Directorate of Communications was conducted in the context of public diplomacy through interviews with Helsingin Sanomat from Finland, IL Messaggero from Italy, Dagens Nyheter and Expressen from Sweden, and The Economist magazine and Op-Ed articles. Will be analyzed. A purposive sampling method will be used in the study. Purposeful sampling allows for an in-depth study of "information-rich situations". By using qualitative content analysis in the research, how Türkiye's fight against terrorism is represented in the media selected with the purposive sampling method was investigated. The categories of framing functions by Entman (1993) and the frameworks used by Khakimova Storie, Madden, and Liu (2014), Sheafer and Gabay (2009), and Ejaz et al. (2012) in their studies were used as code categories in determining the frames. Frame categories were coded using the Maxqda 2020 software program and the data were analyzed.

The US and UK media within the scope of the research use the frames they use to position the PYD against DAESH and blur the PKK's image as an illegal terrorist organization. The PKK is trying to generate soft power through the PYD. It is seen as a legitimate non-governmental organization, particularly as it facilitates the PYD's organization in Europe. The news texts analyzed within the scope of the research, it is trying to replace the PKK/PYD's terror image with the image of Kurds fighting for freedom. The ethnic emphasis is central to the image of the Kurds. Ethnic emphasis is the basic step of legitimization. In this way, the PKK image is trying to be legitimized by the PYD. Türkiye, on the other hand, tries to integrate the image of terrorist organizations by trying to prevent the fragmentation of the PKK/PYD image. Türkiye should explain that the PKK/PYD image represents a single entity with an integrated public diplomacy strategy. In the research, when the texts related to the definition of the problem are examined, it can be stated that the newspapers mostly deal with the issues with the same schemes. It is seen that a common scheme regarding the PKK/YPG terrorist organization is used in the texts related to the definition of the problem in the News and Op-Ed texts. Türkiye's security concerns are presented within the framework of making concessions from NATO and buying F16 fighter jets from the USA. In addition to Türkiye's fight against terrorism, its own efforts are trying to be trivialized. The study shows that Türkiye's public diplomacy activities in the fight against terrorism lack a long-term plan and a strategic framework.